

„Viešpaties triumfas“

Viešpaties triumfas, Jo
Prisikėlimo dieną, yra galutinis.
Kur tie kareiviai, kuriuos
pastatė valdžia? Kur
antspaudai, kuriuos uždėjo ant
kapo akmenų? Kur tie, kurie
pasmerkė Viešpatį? Kur tie,
kurie nukryžiuvo Jėzų?.. Jo
pergalės akivaizdoje visi tie
vargšai nelaimėliai išsibėgioja.
Būk sklidinas vilties: Jėzus
Kristus nugali visada. (Kalvė,
660)

balandžio 5 d.

Šabo vakarui atėjus, Marija
Magdalietė, Marija, Jokūbo motina, ir
Salomė nusipirko kvepalų, kad
nuėjusios galėtų patepti Jėzaus kūną.
Kitos dienos ankstų rytą, vos saulei
patekėjus, jos ateina prie kapo (Mk
16, 1–2). Įėjusios vidun nustērsta, nes
neranda Viešpaties kūno. Jaunuolis
baltais drabužiais joms sako:
„Nebijokite! Aš žinau, kad ieškote
Jėzaus. *Non est hic, surrexit enim
sicut dixit*: Jo čia nebėra, jis prisikėlė,
kaip buvo sakęs“. (Mt 28, 5)

Jis prisikėlė! Jėzus prisikėlė: Jo nėra
kape. Gyvenimas stipresnis už mirtį.

Jis pasirodė savo Švenčiausiajai
Motinai. Pasirodė Marijai
Magdalietei, beprotiškai Ji
pamilusiai. Ir Petru, ir kitiems
apaštalams. Ir tau, ir man, kurie

esame Jo mokiniai ir dar
beprotiškiau negu Marija Magdaliėtė
Jį mylime. Kokių dalykų esame Jam
pasakę!

Kad niekada nemirtume dėl
nuodėmės, kad mūsų dvasinis
prisikėlimas būtų amžinas. Ir
baigdamas šią paslaptį, tu pabučiavai
Jo kojų žaizdas... o aš dar drąsiau,
kadangi dar vaikiškiau, prispaudžiau
savo lūpas prie atverto Jo šono.
(Šventasis Rožinis, Pirmoji šlovingoji
paslaptis)